

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel VIII. ZATURDAG den 18den MAART, 1820. N. 12.

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven by WILLIAM LEE, *Drukker van Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden.*

Z. M. korvet Dolfyn voor de terugryze naa de Nederlanden moetenden geproviandeerd wordende, nodigd den ondergetekenden alle welke in voornoemde leverantie geheel of gedeeltelyk zouden willen voorzien, hiervan opgaave met de pryze te willen doen voor of uiterlyk op den 22sten dezer lopende maand, met aanwyzinge waar de monsters of de goederen te zien zyn; zynde benodigd

5646 lb. Hard Brood.
4940 lb. Gort of Ryst.
1339 Flessen Genever.
2062 lb. Gerookt Spek—gezoute ⅓de meer.
1469 lb. Kaas.
1437 lb. Groene Erwten.
2200 lb. Graauwe Erwten of Jamaiksche Boonen.
1450 lb. With Erwten.
722 lb. Booter.
463 lb. Zout.—14 lb. Peper.
847 Flessen Azyn.

De opgaven worden geaddresseerd aan den Heer Victuallie Meester J. W. Worsdell.

Aan boord Z. M. korvet Dolfyn in de haven te Curaçao den 10den Maart 1820.

Den Ridder en Kapt. Luit. ter Zee,

J. F. C. WARDENBURG,

NB.—Er zullen Vaate voor de Drooge Goederen door den voornoemden Victualie Meester geleverd worden.

WAARSCHUWING.

DE Raad Fiscaal ad-interim dezes en onderhoorige Eilanden, als tot het emaneeren dezes by Zyne Excellentie den Heer Gouverneur Generaal ad-interim dezer Colonie, speciaal geautoriseerd: *doet te weten:*

Hoe dat niettegenstaande by Publicatie van den 8sten December 1812, door het toenmalig Gouvernement onder anderen wel expresselyk verboden is eenig ander dan gewoon huiswerk op de Christelyke Zon en Feestdagen van Slaven aftevorderen, of te laten verrigten, het echter aan eenige Ingezetenen van den Joodschen Godsdienst kan gelusten, om met vilipendie dezer heilzame en billyke verordening hunne Slaven deze rustdagen niet te vergunnen, maar hun tot werken te noodzaken, ja zelfs openbaar te corrigeeren en te straffen: En hierin willende voorzien:

Zoo is het dat de Raad Fiscaal ad interim krachtens voornoemde autorisatie, onder inhaesie en voor zoo veel des nodig als dienstig met renovatie van den *ganschen inhoud* dier Publicatie aan elk en eenen ieder Planter of Meester van Slaven *interdiceert*, om aan dezelve op gemelde Zon en Feestdagen eenig ander dan gewoon huiswerk of kleine diensten te doen of laten verrigten of eenige openbare straffen aantedoen, op de pœne van Vyftig Pezos van Achtten voor iedere Slaaf of Slaven, die by hun te werk gesteld is, of bevonden zal worden te zyn, alles krachtens gezegde Publicatie die mede in alle zyne deelen wordt gecorroboreerd en hierin gehouden voor geïnsereert.

Zynde het Office Fiscaal by Zyne Excellentie inzonderlyk gelast, om op de rigtige nakoming dezes een streng en wakend oog te houden en door de District Meesters respectivelyk te doen houden, welke aanschryving bekomen hebben, om dieswegens de rapporten aan 't gemeld officie by eenige by hun ontdekt wordende contraventie intezenden: zullende tegens de overtreders dezes worden geprocedeert zonder eenige oogluiking, dissimulatie of verdrag.

En zal deze ter behoorlyker plaatse worden gepubliceert, geaffigeert, en voorts in de Curaçaosche Courant tot meerdere publiciteit worden geinserreerd.

Curaçao den 26sten February 1820.

De Raad Fiscaal ad-interim voornoemd,

J. J. ELSEVIER.

Den 17den Maart 1820.

DE prys van het Brood voor de volgende week is bepaald op

De Fransche Broden 19, en
De Ronde Broden 20 oncen.

SALOMON BULTE, Eerste Klerk.

For Sale at the Printing-Office.

Elegant Embossed Cards, English Playing ditto—Black Writing Ink, in stone bottles—Blank Bills of Exchange, ditto of Lading, in Dutch, English, French and Spanish—ditto Prices Current in Dutch and English—and Tariffs of Import and Export Duties.

NOTICE.

WHEREAS the Copartnership under the Firm of DE MEZA & DELVALLE will, agreeable to contract, cease at the end of the month of April next. Any person or persons indebted to the said firm, are hereby requested to come forward, without delay, to settle and pay their accounts; and, as from the day on which the said copartnership will remain dissolved, a further indulgence of three months for that purpose, will be granted, but immediately prosecution in law will commence, without destinction of persons, against those who, after the expiration of the term, have remained difficient in complying; while all those who have any demands or pretentions against the said Firm, are requested and invited to deliver the same as soon as possible.

A. DE MEZA.
H. A DE LIMA, qq.
THEOD. JUTTING, qq.

NB.—The above mentionned indulgence of three months, is only meant to apply to strangers, but by no means to the inhabitants, from whom immediate payment and satisfaction of what they are due and owing, is earnestly expected.

Hoe ligt kan men zich in den schyn bedriegen.

Weinige jaren geleden reed de Londonsche postkoets naar zekere stad in het westelÿk gedeelte van Engeland, gedurende de reis, geraakte het gezelschap aan de praat over de onveiligheid der wegen, en de laatst gebeurde roverÿen. Dit gesprek werd levendig voortgezet, door alle de passagiers behalve door een bejaard heer, in een graauwe rok. die geen woord sprak, maar luisterde. Ieder der aanwezenden bevestigden, dat de roovers wanneer zÿ kwamen, bÿ hun niets dan eene kleinigheid zouden vinden, dat zÿ niets hadden, of het wel zoude weten te verbergen enz. Een jong meisje dat tegen over den zwÿgenden reiziger zat, vatte nu het woord op en zeide op den toon der ware onschuld: "Voor mÿ ik betuig, dat ik mÿn geheele vermogen bÿ mÿ heb, zÿnde een banknoot van £200, die ik van eene moeÿ in London heb geërft, maar al kwamen de rovers en al stonden zÿ met den duivel in verbond, zouden zÿ toch onmogelÿk mÿnen schat kunnen vinden, dezelve zit in de kous van mÿn linker been, en daar zullen zÿ toch niet zoeken." Men lachte hierover, en vervolgde het gesprek, maar niet gering was de schrik, toen de postkoets terwÿl dezelve langs een kreupelbosch reed, plotzeling door een zestal gewapende lieden werd overvallen. Naar gewoonte eischte men de beurs der passagiers, en ieder haalde eene kleinigheid uit, met dure eeden betuigende, dat zÿ arm waren en niets meer te geven hadden. Dit antwoord geviel de roovers niet, te meer daar de opbrengst zeer gering was, zÿ begonnen nu te dreigen, dat indiën men hun niet oogenblikkelÿk een paar honderd pond verschafte, zÿ hun allen nakend zouden uitschudden, en daar het opperhoofd, deze bedreiging met een paar overgehaalde pistolen deed, sidderden alle de passagiers behalve de zwÿgende, die nu voor het eerst zÿn mond opende, en den rover bedaard aansprak. Mÿn heer ik betuig U, wÿ hebben niets meer te geven, maar wilt gÿ U de begeerde £200 verschaffen, niets is gemakkelÿker. Verzoek deze lieve jongejuffrouw haar linker kous uittetrekken, en gÿ zult er een banknoot juist van de begeerde som in vinden. Gemakkelÿk kan men zich de angst van het onvoorzichtige meisje verbeelden, maar nog gebeden noch tranen konden iets baten, en toen zÿ volstrekt weigerde haar schoen en kous uittetrekken, deeden de rovers zulks zelven, en vonden inderdaad de aangeduide banknoot. Verblÿd over deze vond, maakte zÿ het van spÿt en schaamte blozend meisje, vele aardige maar weinig te pas komende komplimenten over haren kleinen voet, en vertrokken daarop de overige reizigers ongemoeid latende, naauwelÿks waren dezen in het kreupelbosch verdwenen, of alle de passagiers begonnen den man die het meisje verraden had, met de vinnigste scheldwoorden te overladen, ja dreigde hem uit den wagen te werpen, of aan het geregt overtegeven, vooral het beroofde meisje spaarde geene verwenschingen met bittere tranen vermengd, noemde hem *een roversgezel, een straatrover en wat al meer,* maar het was of men tegen een beeld sprak, en de oude man deed geen mond open. Gelukkig intusschen, dat de voerman tusschen beiden kwam, en hÿ op de naaste station aftrad en verdween, anders zoude hÿ voor zÿn vermeend verraad ten minsten goed slagen gekregen hebben. Dus zat er niets voor het arme meisje op dan stil haar ongelukkig lot te lÿden, het onvruchtbare medelÿden der andere passagiers baatte haar niet, en zÿ kwam dus even arm bÿ haren oudere zuster bÿ welke zÿ inwoonde terug, als zÿ gegaan was, zonder hoop om immer den verloren schat terug te bekomen, en den verraderlÿken ouden in haar hart vervloekende;—maar wie schetst hare verbazing toen zÿ, weinige dagen na hare aankomst, een verzegeld pakje, met den volgenden brief ontving:

MEJUFVROUW!

"Ik weet, dat gÿ mÿn laatst gehouden gedrag op de postwagen verfoeit, maar ik weet ook, dat gÿ na dezen gelezen te hebben, mÿ vergiffenis zult schenken.—Weet dan, ik ben pas uit de Oost Indiën gekomen, met een eerlÿk gewonnen schat van £40,000, die ik toen juist in banknoten in mÿn brieventas had, met reden was ik dus voor mÿnen schat bezorgd, en niet begeerig, om weder op mÿne jaren met eenen ledigen beurs naar de Oost Indiën te reizen. Uwe eenvoudige opregtheid reddede mÿ uit het gevaar, want hadden de rovers mÿ onderzocht, zÿ zouden mÿnen brieventas gevonden hebben; ik besloot mÿ dus van uwe onvoorzichtigheid te bedienen, om mÿn vermogen, en welligt dat van anderen te redden, en ons allen voor mishandeling te behoeden, daar de rovers met uwe £200 te vreden waren. Intusschen ben ik U vergoeding schuldig en zende U hiernevens een banknoot van £300. tot betaling van het ontnomene, met de interessen, en een diamanten voorsiersel, dat welligt ook wel zooveel zal waardig zÿn. Ik hoop, dat gÿ met deze vergoeding te vreden zult zÿn, en mÿ in uw hart vergiffenis schenken. Vorsch niet naar mÿnen naam, gÿ zoudt te vergeefsch moeite doen. Slechts deze raad, wees vooral op reis onder vreemden, niet zoo openhartig, ligtelÿk zoudt gÿ in plaats van eenen *gewaanden* eenen *waren* schurk vinden, die van uwe goedhartigheid misbruik maakte. Ik ken uwe woonplaats, en uwe omstandigheden, en zoo gÿ iets benodigd hebt, zult gÿ steeds een onbekend helpend vriend vinden in hem, dien gÿ uwen verrader en berover waandet."

De man hield zÿn woord, en toen het meisje op het punt stond, met eenen braven maar niet bemiddelden fabrikeur te trouwen, ontving zÿ van den onbekenden ouden man een geschenk van £600. Nu stortte zÿ dankbare tranen, en riep uit *hoe ligt kan men zich in den schyn bedriegen!*

DE Gouverneur Generaal ad-interim en Raden van Policie van Curaçao en onderhoorige Eilanden.

Allen den genen die deze zullen zien ofte hooren lezen, salut! doen te weten:

Nademaal het ons noodzakelyk is voorgekomen eenige bepalingen te maken, tot afwering van besmettelyke ziekte uit deze kolonie.

Is, derhalve, door ons, goedgevonden en verstaan te gelasten, zoo als hierbÿ gelast wordt:

1. Geene vaartuigen op dewelke eenige besmettelÿke ziekte onder het scheepsvolk of passagiers aanwezig is, of welke komen van havens of plaatsen alwaar eenige besmettelÿke ziekte heerscht, zullen binnen de St. Anna haven dezes eilands mogen inzeilen of worden toegelaten.

2. De schippers of bevelhebbers van de hiervoren bedoelde vaartuigen welke het voorgaande verbod overtreden, door deze haven op eigen gezag of door bedrog binnen te zeilen, zullen verbeuren eene boete ter waarde van een derde des vaartuigs en der ingeladene goederen, alle dewelke daarvoor aansprakelÿk zullen zÿn.

3. De loods zal niet vermogen eenig aankomend vaartuig aan te doen, zonder alvorens vernomen te hebben, dat geen van scheepsvolk of andere zich op hetzelve bevindende lieden door besmettelÿke ziekte is aangetast, of wel dat hetzelve niet komt van eene haven of plaats, alwaar dergelÿke ziekte heerscht; hy zal zich tot dien einde bovenswinds van het aankomende vaartuig plaatsen, en hetzelve onder geen voorwendsel hoe ook genaamd aandoen, wanneer hem het tegendeel berigt is, maar wel den schipper of bevelhebber gelasten zÿne vlag halve stok te halen en naar de baai van St. Michiel, en indien het een groot vaartuig mogt zÿn, hetwelk niet zonder gevaar in die baai kan ten anker komen, als dan naar de baai van klein St. Kruis te verzeilen om aldaar quarantaine te houden voor den tÿd welke de Gouverneur Generaal zal noodig oordeelen te bepalen; gedurende welken tÿd, de schipper of bevelhebber zÿne vlag halve stok zal laten waaÿen en alle gemeenschap tusschen de ingezetenen zoo mede tusschen allen zich in de gemelde baai bevindende personen in het quarantaine houdende vaartuig verboden blÿft; zullende de loods hierop terugkeeren en dadelÿk daarvan aan den Gouverneur Generaal en het Officie Fiscaal rapport doen.

4. De gene welke het zoo even bÿ de 3de afdeeling vermelde verbod overtreedt, zal verbeuren eene boete van Ps 200 en zich moeten onderwerpen aan zoodanige maatregelen als bÿ het gouvernement naar bevind van zaken tot welzÿn dezer kolonie, zullen worden noodig geoordeeld.--- Ingeval de overtreding ontdekt is, voor dat de overtreder van boord des quarantaine houdend vaartuig te rug gekeerd is, zal hÿ niet toegelaten worden zich van hetzelve te begeven, zoo lang als de quarantaine gehouden wordt.

5. De vaartuigen die zich in de voormelde baaÿen mogten bevinden, wanneer eenig ander aldaar aankomt om quarantaine te houden, zullen zich uit de baai moaten begeven, ten ware dat de schipper of bevelhebber gedoge, dat gedurende zyn verblÿf, eene wacht uit de manschappen der bezettidg op zÿnen onderhebbenden bodem geplaatst worde, hetwelk ook zal plaats hebben, met alle aankomende vaartuigen, die aldaar zullen vertoeven.

6. Ofschoon de schippers of bevelhebbers van aankomende vaartuigen bÿ deze verpligt zÿn den loods kennis te geven, dat er al of niet, eene besmettelÿke ziekte heerscht ter plaatse van waar dezelve vertrokken zÿn, zoo zal de loods echter, zoodra er bÿ het Gouvernement eenig berigt zal zÿn ingekomen wegens het heerschen van besmettelÿke ziekte op de eene of andere plaats, daar mede bekend gemaakt worden, om in dat geval met alle van dusdanige plaatsen komende vaartuigen, zonder zich aan het berigt van derzelver bevelhebbers te storen, te handelen volgens de bepalingen bÿ de 3de afdeeling dezer; terwÿl de loods hierbÿ wordt gelast om ter kennis van den Gouverneur Generaal te brengen alle berigten, die by hem wegens besmettelÿke ziekte op eenige plaats, mogten zÿn bekomen.

Aldus gearresteerd in des Raads vergadering gehouden op het Gouvernements Huis binnen het Fort Amsterdam op Curaçao den 16den Maart 1820, het zevende jaar Zÿner Majesteits regering.

De Gouverneur Generaal en Raden voornoemd,

(w. g.) VAN STARCKENBORGH.

Ter ordonnantie van dezelve,

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in Willemstad den 17den daaropvolgende.

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Den 17den Maart.

ALLE de geenen welken iets te pretendeeren hebben van ofte verschuldigd zyn, aan den Kapitein Luitenant ter zee G. A. Pool, en Luitenant der 1ste classe P. Muller, worden verzocht hunne pretensien voor den 21sten aanstaande inteleveren, op den huize Courtin, zullende er na dien tyd geene reclames hoegenaamd meer worden aangenomen.

G. A. POOL.

Gouvernements Secretarie.
Curaçao den 16den Maart 1820.

HET wordt hierby bekend gemaakt dat er een Brieven Zak ter Gouvernements Secretarie zal worden opgemaakt om verzonden te worden met het Nederlandsche schip Carolina, kapitein Jan Bartels, en dat hetzelve op Zaturdag den eersten April des morgens ten 7 uren precies zal gesloten worden.

De Gouvernements Secretaris,

W. PRINCE.

Den 17den Maart.

ADVERTENTIE.

DE ondergeteekende maakt by deze aan het publiek bekend, dat de compagnieschap gekanteerd hebbende op de firma van BEUTNER & TH. JUTTING, uithoofde van het overlyden van A. A. Beutner met ultimo Juny dezes jaars zal ophouden en vernietigd worden, en dat hy met primo July aanstaande weder zal aanvangen zyne zaken op zynen naam alleen voorttezetten. Gevolglyk wordt een ieder, die aan gemelde firma schuldig is, hierby aangemaand en gewaarschouwd, het door hem verschuldigde te komen vereffenen, terwyl allde geenen, welke vorderingen ten lasten de gemelde firma hebben en thans hier op dit eiland tegenwoordig zyn verzocht worden, dezelve ten spoedigste inteleveren, op dat de ondergeteekende in staat gesteld worde met de weduwe A. A. Beutner, voor haar vertrek van dit eiland, afterekenen, voorts worden alle de genen welke buitenlands zyn, en vermeenen mogten eenige actie of pretentie tegens het gemelde huis te hebben, opteroepen, om dezelve binnen den tyd van twaalf maanden van heden af gerekend, intezenden, overmits na verloop van den hierby bepaalden tyd, tegens dezulken zal worden geprocedeerd tot verstek van actie en injungatie van *perpetuum silentium*, zullende inmiddels ter voorkoming van alle onaangenaamheden, de openstaande rekeningen zonder onderscheid gesteld worden in handen van den Procureur M. Ricardo, ten einde van de willige debiteuren, betaling te ontvangen, en de onwilligen door middel van regten daartoe te noodzaken.

THEODS. JUTTING.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard se dert onzelaatst

INGEKLAARD—MAART.

11.	brik Dorothea, Dupuy,	Jamaika
	golet Drie Zusters, Peron,	Puerto Cabello
13.	bark Altagracia, Acosta,	Spaansche kust
	golet Logan, Holmes,	New-York
	—— Vriendschap, De Pool,	Maracaybo
	brik Eclipse, Reveille,	Marseille
14.	golet N. S. del Carmen, Malabe,	P. Cabello
	—— Harmony, Simon,	Jaquemel
	—— Petronella, Dewindt,	St. Thomas
15.	—— Harmony Hall, Penso,	Aux Cayes
	—— N. S. del Carmen, Monaga,	Coro
	—— Admiraal van de Capellen, Diedenhoven,	Maracaybo
16.	—— Forthuin, van Luyck,	Spaansche kust
17.	—— Appomatox, Rossan,	New York

UITGEKLAARD—MAART.

11.	golet St. Pedro del Carmon, Lopez,	S. kust
	—— Frenidad, Ferrer,	Puerto Cabello
13.	—— Adeline, Rumner,	Cumana
14.	—— Laat Ons Langer Leven, De Jong,	Puerto Cabello
	—— Fox, Porrier,	ditto
15.	—— Josephine, Ponchan,	Zee
	—— Dorothea, De Brot,	St. Thomas
	—— Maria, La Roche,	La Guayra
	—— Drie Zusters, Peron,	Puerto Cabello
	—— Twee Zusters, Romer,	Carthagena
17.	—— Pandora, Wagenaar,	Puerto Cabello
	bark Altagracia, Acosta,	Spaansche kust

Brieven van St. Thomas tot den 9den dezer, behelzen de aankomst van de brik Volador, te Porto Rico, dadelÿk van de haven St. Maria, in Spanje, met berigten dat de Constituoneelisten Flores de Estrada als hun hoofdkwartier hebben bezet, en dat de koning en koningin dien ten gevolge naar Frankrÿk waren gevlugt, volgens eenige berigten, doch anderen verhalen, dat zÿ naar Engeland zÿn overgestoken. Men verzekert, dat de Cortes zÿn daargesteld, en dat de kroon aan koning's broeder is aangeboden, mits hÿ de Constitutie wil onderteekenen, De paket boot was dagelyks te St. Thomas van Barbados te verwachten, wanneer de naauwkeurigheid van het bovenstaande zou kunnen bevestigd worden.

Eene aankomst te St. Thomas den 8sten dezer van Cumana, brengt berigten van Arismendi en Mariches, die beneden naar Maturin in een lantje gaande, ontmoet zÿn door vier Spaansche flecheras, en dat na een hevig gevecht, waarbÿ Mariches gedood werd, Arismendi ontsnapte door in het water te springen, en naar de wal te zwemmen.

Een brief van New-York berigt, dat een Nederlandsche brik van Texel, daar is aangekomen, en het nieuws brengt van het vergaan van verscheiden vaartuigen in het kanaal, en onder anderen van Zÿner Majesteits brik Cosak, naar deze colonie bestemd, hare equipagie is gelukkig echter gered.

Extract uit eenen brief van Maracaÿbo den 25sten Februarÿ.

"La Torre is laatst naar de valleÿ en van Quarta getrokken, na het vernemen, dat de Patriotten in verwarring van de Publicos, die zÿ in bezit hielden in het district van deze provintie, zÿn teruggetrokken, zoo dra zÿ de nadering van Calzada naar de hoofdstad van Santa Fè vernamen, het welk met ander belangrÿk nieuws opgemaakt kan worden, uit de volgende nota, die ik heden heb ontvangen.

"Bolivar is naar Respio terug gekeerd, op het oogenblik, dat hÿ overtuigd was van Calzada's aanrukken op Santa Ee en zÿn congres is nu naar Tunia verlegd. De vÿand vereenigt alle zÿne magt te Achagnas. Onze troepen concentreeren tevens, en bewaken 'svÿands bewegingen ten einde hem een beslissende slag te leveren

"Er heerschte eene groote sterfte onder de 3000 grenadanen, die Bolivar van Santa Fè heeft gebragt, zÿ worden bÿ honderden weggesleept, en de wegen zÿn vervuld met hunne lyken.

"Bolivar heeft zelfs de studenten en kooplieden gedwongen zoo ver als tot Pasanera hem te volgen, een goede les voor zÿne medeburgers, die hÿ beloofd heeft gelukkig te maken."

Extract uit eenen brief van Demerarÿ, gedateerd den 15den December.

"Deze arme colonie is door eene zeer onverwachte ziekte bezocht geworden, en niets kan akeliger zÿn, dan het bÿna altoos voortdurend klokken gelui, om 4, 6 ja zelfs 11 blanken naar hunne graf te geleiden. Zoo snel werkt de ziekte, dat weinige uren, een gezond ligchaam vernielen."

GEWILLIGE DOOD DOOR HONGER.

(Uit het Driemaandelyksche Journaal van vreemde Genees en Heelkunde.)

Professor Haffland, in een der laatste nommers van zÿn journaal, geeft een zeer buitengewoon geval op van eenen handelaar, die door eene reeks van ongelukken gedrukt, en volstrekt van de middelen verstoken, zich voedsel te verschaffen, naar een afgezonderd oord in het woud week, en daar besloot zich dood te hongeren.--- Hÿ bragt zÿn besluit in werking den 15den Sept. en werd den 3den Oct. (achttien dagen daarna), nog levendig gevonden, doch spraakloos, en in den grootsten staat van zwakheid. Men gaf hem eene kleine hoeveelheid vocht, waarna hÿ stierf. Bÿ zÿne zÿde vond men een zakboek en potlood waarmede hÿ gepoogd had een dagelÿksch journaal van zÿnen toestand en lÿden te geven, het geen hÿ tot den 29sten September had verduurd. Hÿ begint met een berigts te geven, van zich zelven, en meldt dat hÿ een geacht handelaar was, die een goed eigendom bezat. waarvan hÿ door ongeluk en schurkerÿ was beroofd, en dat hÿ tot het besluit was gekomen, om zich dood te hongeren, niet zoo zeer met opzet om zelfs moord te begaan, als uithoofde

hy buitenstaat was om zich werk te verschaffen, dat hy te vergeefsch zich als soldaat had aangeboden, en te trots was om zich by ongevoelige naast bestaanden te te vervoegen. Deze nota is gedateerd den 19den welken dag hy gebezigd had, om een kleine hut van takken en bladeren te maken. Den 17den klaagde hy veel van koude te lyden, en in zyn journaal van den 18den vermelt hy onlydelyke dorst te hebben geleden, tot stilling waarvan hy de daauw der omliggende kruiden had gelikt. Den 20sten vond hy een stuk geld, en bereikte met groote moeite een herberg, waar hy een bottel bier kogt. Het bier kon echter zyn dorst niet stillen, en zyne krachten waren zoo verzwakt, dat hy drie uren nodig had om een afstand van ongeveer twee Engelsche mylen afteleggen.—Den 22sten ontdekte hy een waterbron, doch schoon door dorst gekweld, verwekte het koude water in zyne ledige maag braking en stuiptrekkingen. Den 23sten was het tien dagen, dat hy geen voedsel had gebruikt, dan bier en een weinig water. Gedurende dien tyd had hy niet geslapen. Den 26sten klaagde hy dat zyn voeten dood waren, en schoon dorst lydende, was hy te zwak om naar de bron te kruipen, en toch aan verschrikkelyk lyden onderhevig. Den 20sten September was de laatste dag waarop eenige aanteekening werd gemaakt. Het spyt ons, dat er geene ontleeding is gedaan.

Havana 14den Jan.—Deze markt is naar geheugenis, nimmer zoo met Amerikaansche producten opgevuld, als op dit oogenblik, en de handel van dit eiland zal zeer veel lyden, door de afschaffing, van den slavenhandel, die aanstaande Mei zal plaats hebben. Zulks moet daarom eene groote daling maken in zulke artikelen van Amerikaansche voortbrengselen, als in dien handel zyn gebezigd—uithoofde er eene jaarlyksche aanvraag was voor Guineeschen handel, van ongeveer 6000 tierces ryst, en van 6 tot 8000 vaten vleesch en spek—en alle de vaartuigen (zegge 150 jaarlyks) waren in Amerika gebouwd, en van de Amerikanen gekocht.

Er zyn laatst in de haven veel zieken geweest—gisteren begroeven wy den heer Th. Goodwin, die na 4 dagen aan de koorts stierf. Verscheidene (*lots*) matrozen en negers gaan dagelyks heen, maar er word geen notitie van genomen.

Eene fraaye en juiste onderscheiding is gemaakt door een wysgeerigen beschryver tusschen, *fynheid van drift* en *fynheid van gevoel*. De eene leid tot de kwaad bestuurde gevoeligheid, die de ziel tot begeestering vervoelt, of dezelve tot wanhoop brengt, by iedere nadeelige of voordeelige verandering der fortuin. De andere vergroot den spheer onzes geluks door onze gevoelenste rigten en te vermeerderen op voorwerpen, waar van wy de genieting mogen hebben, in plaats om op die te doelen, overwaar wy geen beheer hebben.

Zonderlinge anecdote.—Het volgende is het verhaal van een zeer vindingryke list te Parys voor de revolutie in het werk gesteld. De laatste maal dat de vorige koningin van Frankryk de schouwburg in Parys bezocht, zat de vrouw van eenen financier, wiens geheele verdienste bestond in een zware beurs en eene in het oogloopend vertoon van boersche grootheid, alleen in eene logie tegen over die harer majesteit. Zy wilde met een kostbaar paar bracelletten pronken, en als de koningin nu en dan het oog op haar vestigde, onderstelde zy gewis, dat zulks de bewondering harer souvereine tot zich getrokken had; zy vermaakte haar zelve met gedachten, die zoet hare ydelheid vleyden, toen een persoon in de livery der koningin gekleed in de logie trad; "Mevrouw," zeide hy, "gy zult wel bemerkt hebben, hoe aandachtig de koningin deze prachtige bracelletten heeft beschouwd, welke, schoon zoo waardig en kostbaar, nog grooter luister van de armen die dezelve droegen ontvangen; ik ben gelast door hare majesteit U te verzoeken, of gy my er eene derzelven wilt toebetrouwen, op dat hare majesteit eene nadere beschouwing dezer onvergelykbare juweelen mag hebben." Bewogen door dit vleyend compliment, aarselde zy niet, en gaf een haren bracelletten. Helaas! zy beklaagde weldra haar blind vertrouwen, en hoorde niets meer van haar bracelet tot den volgende morgen, wanneer een exempt der politie haar vroeg toegelaten te worden en haar beleefdelyk verweet zulk een kostbaar kleinood in de handen van een vreemdeling betrouwd te hebben, Doch Mevrouw," voegde hy er by, De schurk is gepakt, en hier is een brief van den *luitenant der politie*, die U het geheel zal uitleggen," De brief was inderdaad getekend "De Crone," en behelsde een verzoek, dat de dame ten twaalf uren voor het bureau zou verschynen, en ter gelyker tyd, om aan den exempt *de andere bracelet* overtegeven, op dat dezelve met de eerste nu in zyne handen mogt vergeleken worden, ten einde hy volledige bewyzen mogt hebben, den rover tot straf overtuigen. Zoo veel *attentie* aan de zyde des hoofd magistraat vervulde haar met dankbaarheid, dewelke zy in de levendigste bewoordingen uitdrukte, den grootste lof uitende, over de waakzaamheid der politie, die in geen land zoo waakzaam was als te Parys. Eindelyk na den exempt een kop chocolaad aangeboden te hebben, gaf zy hem de andere bracelet in handen. Dezelven vertrokken, maar het was voor altoos. Deze vermeende exempt bleek niets meer of min te zyn, dan *de waardige medehelper van de gewaande boodschapper der koningin.*

Natuurlyke historie.—Een deel van het scheepsvolk aan wal gezonden zynde geworden, aan de kust van Indiën, met oogmerk om hout voor de schepen te kappen, werd een dezer, die van de overigen was afgedwaald, zeer verschrikt by de verschyning van eene groote leeuwin, die hem naderde; doch na by hem komende, legde zy zich aan zyne voeten neder, en keek zeer ernstig eerst op hem, toen naar een boom, die op eenen kleinen afstand was. Na haar kyken verscheidene malen herhaald te hebben, rees zy op en liep naar den boom, verscheidene malen achter om ziende, schynende te wenschen, dat de man haar volgde, het geen hy deed; toen hy by den boom kwam, zag hy op, en ontdekte eenen grooten baviaan, met twee jonge pas geworpene dieren in zyne armen, welke hy onderstelde, die der leeuwin te zyn, daar zy als eene kat ging nederzitten, om dezelven zeer standvastig te beschouwen, waarop de man bevreesd zynde den boom te beklimmen, zich bedacht, om dien omtebakken, en zyn byl met zich hebbende, ging hy aan het werk, waarby de leeuwin zeer aandachtig scheen op wat hy deed; en toen de boom viel, sprong zy voorwaards op den baviaan, en na dien verscheurd te hebben, liep zy rond en likte de jongen over en weder; waarna zy naar den man keerde, die zeer bang was, haar in zulk eene woede met den baviaan ziende; doch zy kwam en liep langs hem, haar kop tegen hem met groote vriendelykheid streelende, en hetwelk scheen om hare dankbaarheid te betuigen, voor den dienst, welke hy haar bewezen had; vervolgens ging zy naar de jongen, en er een in haar bek nemende, liep zy weg, en wederkeerende deed zy zulks met den anderen ook, wanneer de man zyn best deed, het strand te bereiken, waar hy aan boord werd genomen, en niet van zyne angst eenigen tyd lang bekwam.

Letters from St. Thomas to the 9th instant, announce the arrival of the brig Volador, at Porto Rico direct from the Port of St. Maria, in Spain, with accounts of the Constitutionalists having occupied Flores de Estrada as their head-quarters; and that the King and Queen had in consequence fled to France, according to some accounts, but others say they have gone over to England. It is stated that the Cortes had been re-established, and that the crown had been offered to the King's brother, provided he would sign the Constitution. The mail-boat was hourly expected at St. Thomas from Barbados, when the accurcy of the above news would be ascertained.

An arrival at St. Thomas on the 8th inst. from Cumana, brought accounts of Arismendi and Mariches, in going down to Maturin in a launch, having been met by four Spanish flecheras, and after a severe engagement, in which Mariches was killed, Arismendi effected his escape by plunging into the water, and swiming to the shore.

A letter from New York states, that a Dutch brig, from the Texel had arrived there, and brought accounts of the loss of several vessels in the English Channel and among them His Majesty's brig Cosack, destined to this Colony; her crew, however, had been fortunately saved.

The schooner Cordelia, Auger, from this port, had arrived at New York; she was to take in a cargo a few days afterwards, and may be shortly expected here again.

Extract of a letter from Maracaibo, dated 25th February.

"La Torre has lately proceeded towards the vallies of Quarta, on learning that the Patriots retreated confusedly from the Publicos (which they held possession of, in the district of this province) as soon as they became aware of the approach of Calzada, towards the capital of Santa Fé; which, with other important news, may be gleaned from the following note which I have this day received.

"Bolivar has returned to Respio the moment he was convinced of Calzada's advance on Santa Fè, and his congress is now removed to Tunja. The enemy is combining all his forces at Achaguas. Our troops are also concentrating themselves and watching the enemy's movements in order to give him a decisive blow.

"A great mortality prevails among the 3000 Granadians whom Bolivar has brought from Santa Fé; they are carried off by hundreds, and the roads are replete with their carcasses.

"Bolivar has compelled even the collegians and merchants to follow him as far as Casanare: a brave lesson indeed for his countrymen whom he promises to make happy."

Useful knowledge can have no enemies except the ignorant. It cherishes youth, delights the aged, is an ornament in prosperity; and yields comfort in adversity.

Equality of friendship.—There is no preiminence among true friends; for whether they are equally accomplished or not, they are equally affected to one another.

Austerity.—Rigid authority makes rebellious wives children and subjects. 'Tis this illegitimate power that prevents men, in certain situations, from being adored; so overthankful is the human heart for gentle treatment.

A man who wanted employment as a *schoolmaster*, was asked if he was acquainted with mathematics. The would-be schoolmaster, supposing some great literary character was meant, assuming an air of importance, quickly replied—"Matthew Mattocks, sir? No, sir, I am not acquainted with Matthew, but I know his brother Tom very well."

POETRY.

"LET ME."

I ne'er on that lip for a moment have gaz'd,
But a thousand temptations beset me;
And I've thought, at the dear little rubies you rais'd,
How delightful 't would be—if you'd *let me.*
Then be not so angry for what I have done,
Nor say that you've sworn to forget me;
They were buds of temptation too pouting to shun,
And I thought that you could not but—*let me.*
When your lip with a whisper came close to my cheek,
Oh! think how bewitching it met me;
And, plain as the eye of a Venus could speak,
Your eye seem'd to say—you would *let me*
Then forgive the transgression, and bid me remain,
For, in truth, if I go you'll regret me;
Then, oh! let me try the transgression again,
And I'll do all you wish—if you'll *let me.*

"I'LL LET YOU."

In answer to the above.

If a kiss be delightful, so tempting my lips
That a thousand soft wishes beset you,
I vow by the nectar that Jupiter sips,
On certain conditions—*I'll let you.*
If you'll swear by my charms that you'll ever be true,
And that no other damsel shall pet you,
By the stars that now roll round yon summit of blue,
Perhaps, sir—*perhaps*, sir—*I'll let you.*
If not urged by a passion as fleeting as wild,
That makes all the virtues forget you,
But affection unsullied, soft fervent, and mild
You ask for the kiss—why—*I'll let you.*
And Oh! should you seek it, a seal for the vows,
You intended when first, sir, I met you.
To pledge me your faith and to make me your spouse,
Why then—then *indeed*, love—*I'll let you.*

LOUISA.

Extract of a letter from Demerara, dated the 15th December.

"This poor colony is visited by a most unprecedented sickness, and nothing can be more dismal than the almost continued tolling of the bell to usher 4, 6, and even 11 white people to their graves. So rapid is the disease, that a few hours only dispose of a valuable life."

A remarkable affair will soon be brought to trial. The following is the case:—Louis Bonaparte, while he was king of Holland, had purchased the Lagnefecourt, seat of M. Hope, the banker, at Haarlem. Being obliged to quit his throne he could not enjoy his private property. The present king of the Netherlands, at his entrance into the kingdom, took possession of the palace of M. Hope, as a demesn of the crown. On the remonstrance of Louis Bonaparte, the new sovereign showed a desire to make an amicable arrangement, and offered to the former possessor, first 200, and afterwards 300,000 florins.—Though this last sum was pretty nearly the value of the estate, Louis refused it, as insufficient. The king then caused a consultation to be held by some distinguished lawyers. The majority decided in favor of their sovereign; the minority, consisting of three members, decided in favor of the ex-king. This affair is going to be brought before the Tribunal of the first instance, at Amsterdam. Louis Bonaparte has chosen for his counsel Dorht Mayor, one of the first lawyers in the Netherlands, and the author of some excellent works. The question to be proved before the tribunal will be, whether Louis Bonaparte paid for this palace out of his own private fortune, and whether in 1813, at the time of the installation of his majesty, he was still in possession of this estate, or whether the administration which had succeeded him had not appropriated it and united it with the demesnes of the crown? In the first place, the palace would be the private property of Louis Bonaparte; in the second, the king would owe nothing to the former possessor.---*London paper.*

The heir of Gustavus, ex-king of Sweden, and nephew of the emperor Alexander, is now in Edinburgh, where he is to reside for several months, with a view to the furtherance of his education. During his incognito, his title is Count Itterburg.---He is a young man of 19 or 20, and of a manly and modest address.

VOLUNTARY DEATH BY HUNGER.

(From the Quarterly Journal of Foreign Medecine and Surgery.)

Professor Haffland, in a late number of his Journal, gives a most extraordinary case of a tradesman, who, impelled by a succession of misfortunes, and absolutely destitute of the means of procuring food, retired to a sequestered spot in a forest, and there resolved to starve himself to death. He put this determination in force on the 15th of September, and was found on the 3d of October (eighteen days) still living, although speechless, insensible, and reduced to the last stage of debility. A small quantity of liquid was given him, after which he expired. By his side was found a pocket book and pencil, with which he had contrived to keep a daily journal of his state and sufferings, in which he had persevered till the 29th of September. He begins by giving an account of himself, and states that he was a respectable tradesman possessing good property, of which he had been deprived by misfortune and villany, and that he had come to the determination of starving himself to death, not so much with the view of committing suicide, as because he was unable to procure work; that he had in vain offered himself as a soldier; and was too proud to apply to unfeeling relations. This note is dated on the 16th, which day he had employed in constructing a little hut of bushes and leaves. On the 17th he complains of suffering much from cold, and, in his Journal of the 18th, he mentions having suffered from intollerable thirst, to appease which he had licked the dew from surrounding vegetables. On the 20th, he found a small piece of coin, and with great difficulty reached an inn, where he purchased a bottle of beer. The beer failed however to quench his thirst, and his strength was so reduced, that he took three hours to accomplish the distance, about two miles. On the 22d, he discovered a spring of water, but though tormented with thirst, the agony which the cold water produced on his stomach excited vomiting and convulsions. The 23d made ten days since he had taken any food but beer and a little water. During that time he had not slept at all. On the 26th he complains of his feet being dead, and of being distracted by thirst; he was too weak to crawl to the spring, and yet dreadfully susceptible of suffering. The 29th of September was the last day on which any memorandum was made, We regret that no dissection was made.

Havana, Jan. 14.---This market never was known to be so glutted with American produce as at this moment; and the business of the island will be severely affected by the abolition of the slave trade, which takes place next May. It must also cause a great depression in such articles of American produce as have been used in that trade---for instance, there has been an annual demand for the Guinea trade of about 6000 tierces rice---6 to 8000 bbls. beef and pork---and all the vessels (say 150 yearly) were American built, and purchased from the Americans.

It has been rather sickly in the harbor lately.---Yesterday we buried Mr. Ths. Goodwin, who died of the fever after 4 days illness.—*Lots* of seamen and negroes go off daily, but we take no account of them.

An elegant and just distinction has been made by a philosophical writer between *delicacy of passion* and *delicacy of taste.*---One leading to that ill-governed susceptibility, which transports the soul to ecstacy, or reduces it to despair, on every adverse or prosperous change of fortune; the other enlarging our sphere of happiness, by directing and increasing our sensibility to objects of which we may command the enjoyment, instead of wasting it upon those over which we have no control.

DE Gouverneur Generaal ad-interim en Raden van Policie van Guraçao en onderhoorige eilanden.

Allen den genen die deze zullen zien ofte hooren lezen, salut! doen te weten:

Nademaal de Kerkeraden der beide Protestantsche Gemeenten op dit Eiland, zich aan ons hebben geadresseerd, te kennen gevende dat hun Weleerwaarden hebben besloten, om voortaan, den Vrÿdag voor Paaschen, als eenen bÿzonderen plegtigen Feestdag te vieren, gelÿk thans in het Moederland, met goedkeuring van Zÿne Majesteit den Koning plaats heeft; en voorts verzocht hebben, dat alles wat betrekkelÿk de Zon en Feestdagen plaats heeft, ook op den voormelden dag moge worden toegepast.

Zoo is het, dat hierbÿ gelast wordt, dat de bestaande bepalingen ten aanzien van het vieren der Zon en Feestdagen, in allen deele zullen toepasselÿk zÿn en in acht worden genomen op den Vrÿdag voor Paaschen, welke dag door ons, voortaan als eenen plegtigen Feestdag bÿ de beide Protestantsche gemeenten dezer Eilanden wordt gehouden.

Aldus gearresteerd in des Raads vergadering gehouden op het Gouvernements Huis binnen het Fort Amsterdam op Curaçao den 15den Februarÿ 1820, het zevende jaar Zÿner Majesteits regering.

De Gouverneur Generaal en Raden voornoemd,

(w. g.) VAN STARCKENBORGH.

Ter ordonnantie van dezelve,

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in Willemstad den 24sten daaropvolgende.

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

DE Gouverneur Generaal ad-interim en Raden van Policie van Curaçao en onderhoorige Eilanden.

Allen den genen die deze zullen zien ofte hooren lezen, salut! doen te weten:

Dat goedgevonden en besloten is:

1. Alle Ingezetenen dezes Eilands, dewelke zich mogten bezwaard vinden wegens de belasting van het Hoofd en Famillie-geld, bÿ deze op te roepen, om hunne bezwaren aan eene commissie uit dezen Raad te komen voordragen, op verbeurte van het regt van doliantie en verpligting van te moeten betalen het volle bedrag der rekening, welke aan hen zullen zÿn besteld.

2. Dat de dagen tot het aanhooren der bedoelde bezwaren door Commissarissen daartoe benoemd, dewelke vergaderen zullen in de Raad-Kamer op het Gouvernement Huis, binnen het Fort Amsterdam zullen worden bepaald, en de dag tot de vergadering bestemd, worden geschreven op de rekening, die aan elk der belastingschuldigen wordt afgegeven.

Aldus gearresteerd in des Raads vergadering gehouden op het Gouvernements Huis binnen het Fort Amsterdam op Curaçao den 15den Februarÿ 1820, het zevende jaar Zÿner Majesteits regering.

De Gouverneur Generaal en Raden voornoemd,

(w. g.) VAN STARKENBORGH.

Ter ordonnantie van dezelve,

W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad den 26sten daaropvolgende. W. PRINCE, Sec.

Den 24sten February.

BEKENDMAKING.

OVERMITS de compagnieschap kanterende op de Firma van DE MEZA & DELVALLE, ingevolge contract tegen ultimo der aanstaande maand April zal ophouden, wordt ieder één die aan gemelde Firma verschuldigd is, verzocht zonder uitstel zyne rekening te komen betalen, en daar ten overvloede van den dag af, op welken de compagnieschap vernietigd zal worden' nog drie maanden tyds tot dat einde zal verleend worden; zoo zullen tegen alle de nalatigen zonder uitzondering na verloop van het te gevene uitstel, middelen van regten gebezigd worden, terwyl een iegelyk van gemelde Firma iets te vorderen hebbende, verzocht wordt, zyne pretentie ten spoedigste inteleveren.

AB. DE MEZA.
H. A. DE LIMA, qq.
THEOD. JUTTING, qq.

NB.—Dat het bovengemelde uitstel van drie maanden, alleenlyk bedoeld wordt op *buitenlandsche* en geenzins op *inlandsche* debiteuren, doordien men van de laatstgenoemde de dadelyke voldoening of betaling van het door hun verschuldigde is verwachtende.